

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов. Конто почт. шани. 26.726. Адреса тел. „Діло-Львів“. Число телефону 565. Рукописи редакція не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p>		<p>Ціна оголошень: Річна регулярна, доплата за кожну зміну вартості 60 с., а за кожну зміну вартості 1.50, а за кожну зміну вартості 2 с. Неврегулярна 2 с. Оплата тільки за друком редакції. Оплата за доставку і за доставку в інші міста. Подати оголошення в редакцію зранку.</p>
	<p>у Львові (без доставки):</p>		
	<p>місячно 4 — К. чвертьрічно 12 — „ піврічно 22 — „ щорічно 44 — „</p>		
	<p>в Німеччині:</p>		
	<p>піврічно 24 — М. щорічно 48 — „</p>		

За зміну адреси платити ся 50 с.

Видає: Видавничя Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 2. січня 1918.

УКРАЇНА ПРОТИ ПЕТРОГРАДУ.

Нема нових відомостей. — В Берестю Литовським. — Відзнаки українських військ. — Від до Києва утруднений. — Німеччина проти України?

Львів, 2 січня 1918.

Нових і вартих довіри звісток про дальший хід конфлікту між Києвом і Петроградом в сій хвилі коли се пишемо, ще не маємо. Маємо тільки імовірну, хоча й неарозірну, звістку англійського „Daily Telegraph“ про ворожі відносини між українськими і російськими делегатами на мировій конференції в Берестю Литовським. Кілька певних, та не найсвіжіших, звісток подаємо, вище в дописи знад кордону. А поза сям можемо хіба занотувати великий зріст уваги до української справи, який виявляється як у пресі антанту, так у пресі осередного союзу і нейтральній. З двох останніх можемо нині занотувати довші статі „Frankf. Ztg.“ і „N. Züricher Ztg.“, котрі собі стверджують, несподівану для них силу київського українського правительства. Передавна нами низше вістка Navas'a про заяву ген. Алексеева про увагу Німців до України інтересна тільки як симптоматична, а не як фактична відомість.

Що до поданих нині в львівській пресі вісток про „умови мира Української Республіки“ і що до „відповіді осередних держав Україні“ — то наші читачі безсумнівно завважать, що вістки ці забрані без подання властивого жерела (як звичайно!) із старого, з перед 4 днів, оригінального донесеня „Діла“. Зазначуємо се ради береження права власности нашого видавництва і як пригадку приличности в тріткованю письменської власности, котрою приходить ся кому-небудь користуватись.

„Daily Telegraph“ доносить в Петрограді: Представники України приїхали до Берестя Л.

Представники большевиків поспитали їх, чи хотять признати авторитет большевицьких народних комісарів, а коли Українці відказали ся, большевики відвернули ся (!) від них. Натомість австро-горські делегати прийняли Українців дуже ввічливо.

(З. С.) Нал кордоном 28 грудня 1917.

Висші воєнні українські власти усталили для всіх укр. військ „тимчасову форму“ у виді „української відзнаки“. У кожного українського салдата має знаходити ся на шапі під кокардкою українська лента.

Г. Секретаріат видав закон, який обмежує візд в Київ. Закон увійшов в силу від 23. грудня. Після закона право візду розрішається тільки тим особам, які мають легітимації, виставлені укр. властями. Видано подрібні правила, котрим особам можна виставляти отсі легітимації.

(Navas). Париж 27. грудня 1917.

„Matin“ доносить в Стокгольму, що генерал Алексеев оголосив заяву, в котрій заперечив, наче би Україна і козаки мали наміри проти Петрограду. Україна й Донщина хотять тільки, щоби в підписаний большевиками мир не були втягнені також багаті області південної Росії. Німецько-большевицький договір не мав би значіння, коли на нього не згодилась більша частина Росії. З сєї причини Німеччина хоче Україну й Донщину піддати під власть Леніна. Большевицькі війська, які йдуть проти Донщини, мають проводити німецькі офіцери.

Польський двір і українське село.

Цинне ствердження польського священика в польській пресі.

Львів, 2. січня 1918.

Україножерний „Kurjer Lwowski“ містить на вступі статю кс. Шидельського, професора львівського університету, п. н. „Caveni“, в якій читаємо:

„Ходить мені о відношене села до двора, о огірчене, яке росте на багатьох місцях чимраз більше серед населеня, навіть спокійного і чесного, проти панів по дворах, а то наслідком господарки, яка там панує наслідком безглядного приміненя примусу до робіт на панських і наслідком плаченя за низьких такс за ту роботу, після тарифи.

„В місцевості, про яку я згадав, ще підчас російської окупації відношене економів і офіціалів двірських до місцевого населеня і до жінок слуг, покликаних до війська, мало буги дуже тверде. Російські жовніри, бачучи се тверде обходжеве двора з населенем, мали спалити тільки з сєї причини част двірських будинків. Тепер надуживається ся жандармів і тарифи на роботи, через що для сего населеня настали часи найгіршого рода панщини.“

Автор кінчить:

„Пишу се як Поляк і священик в національнім і суспільнім інтересі, бо в багатьох місцях вже тепер є влє. Огже в загальнім інтересі, але також не менше в інтересі самих дворів повторюю: „Caveni consules!“

Думаємо, що острійшого осуду про відношене польського двора до українського села, як сей, який видав польський священик на високім становищі в польській україножерній пресі, не міг би видати й „найрадикальнійший український агітатор“.

З Берестя Литовського.

Російський комунікат.

ПЕТРОГРАД. (ПТА.) 30. грудня. Пресове бюро комісаріату для заграничних справ доносить, що німецька делегация в Берестю Литовським предложила російській письмо, яке містить докладнійший план німецьких умов мира. Німецьке правительство висказує в тім письмі запевнене, що народні маси в Курляндії, Польщі, Литві і в частях Естонії і Лівонії вже висказали ся за своєю політичною незалежністю і що російська республіка тому, що вона опирається на точці погляду свободного права самоопреділення народів, мусить числити ся з висловом волі народу польського, литовського і латвійського.

Російські делегати відповіли, що не признають волі народів, яку вимушено воєнним положенем.

Рада народних комісарів затвердила становище російських делегатів.

На понеділковій конференції в саразі брауншвейгів соц. Радек вніс в імени російських делегатів протест проти уязненя міжнародних соціалістів в Німеччині.

Всі документи мають ся завтра оголосити.

жовніри Габсбурської монархії стоїть на принципі самоопреділення народів, а не приміненя до внутрішніх відношєнь. Що се їх становище не є оправдане коротко визначити. Невжеж можна прим. в такій державі як Австрія збирати ся віддати Східну Польщу, то се вже перестає бути справою монархії. Се є виміна теж завязаного в нею народу між двома державами.

Україна може вимагати від українського держави з титулу його приналежности певної льюальности.

НАЙХОСЕННІЙШИМ ДАРУНКОМ

для кожного
- в життєва -
- - поліса - -

Карпаті

з VII.
воєнної
позички.

РІЗДВЯНИМ

Немируща нечесть і демагогія.

Сторінка з книжки політичної і особистої моралі.

Львів, 2. січня 1918.

Оклеветувати політичного противника, кидати підозріне на його честь й добру славу, підсунути йому найпоганіші наміри, аспирати в тову — некритичну, жадну сенсації, склонну вірити кожній сплетні — наклепи на противника, що він, мовляв, усе робить тільки за готівку, що він завроданець, чужий агент, зрадник — і як вони там заучать усі ті наклепи, до яких здібний неперемірливий ворог політичний, — се стара і сумна історія, яка повторюється ся трохи не кожного дня в усіх низьких моральною і особистою культурою політичних кругах.

Жертвами тої немирущої нечесті бувають чи не всі видніші діячі також українського народу; жертвою його бував і весь український нарід.

Ми, галицькі Українці, могли би про се не одно розказати — як що до наших внутрішніх спорів, так і що до наших спорів з національними сусідами. Одначе не ліпше було б з нашими закордонними земляками. Сипали ся наклепи царських клеветників, а нині свелась ся на творців і двигачів Української ієублики різно підлі і різно низькі наклепи соціалістичних, большевицьких ворогів і клеветників.

Розправилась тому тиждень в тими клеветами своїх соціалістичних „товаришів“ большевицької породи київська соціалістична „Робітнича Газета“. Подіємо з уваг сеї часописи гольовні уступи — раз тому, що ніколи не є за багато вказувати огиду політичної клевети су проти противника, — друге тому, що статя ся внаве ясне світло на відносини, серед яких приходять ся боронити своєї національної справи трудівникам нової української держави над Дніпром.

Під заг. „Отруйна зброя“ читаємо в „Роб. Газеті“:

Відомо, що скрізь і все найбільше улюбленою і найнадійнішою зброєю всіх пануючих в їх боротьбі з пригнобленими були штик, багнет та наклеп, брехня. Головною останню. Тисячами своїх продажних газет, тисячами своїх безсовісних листків та брехливих бесідників, вони кидають в народну масу липку, обліту отруєно зле захованої ненависти та тварючого переляку брехню. „Брешіть, панове, брешіть, що небудь від вашої брехні та останеть ся!“ — Ось їх клич! Що небудь станеть ся, бодай на хвилю, бодай на хвильку, бодай трохи ім пощастить ся забламути розум народних мас, що починають прокидатися до вільного життя.

Ми, Українці, дуже добре відчули на своїй спині огню зброєю пануючих.

Або російська буржуазія разом з царатом не обанувачувала нас, що нам проводирі підкуплені за німецькі маркі та австрійські корони?

Хиба австрійська буржуазія не обанувачувала нас, що наші проводирі підкуплені російськими рублями?

Обанувачували і катували по тюрмах, вішали.

Хиба проводир російської пануючої дрібно буржуазної демократії п. Керенський не кинув нам:

„Юдо, хто дав тобі трійцяць серебриників?“

Кинув і колоду за колодою кидав на шлях визвольного руху українського трудячого народу; а перша самою своєю загябелою ладив загибель висунутим революційною демократією України її органам — Центральній Раді та Генеральному Секретаріатові.

Так багато брехонь, наклепів сипало ся на нашу голову. Та ми гордо йшли до нашої мети, знаючи, що всі ті брехні не показник нашої сили і безсилої злоби наших ворогів.

Але ніколи ми не сподівали ся, що той же самої злодійської зброї уживуть проти нас ті, кого ми вважали своїми спільниками, союзниками — трудящі маси інших націй та їх проводирі.

Чимало було незрозумінь між нами, але ми були певні, що то лиш хавліві суперечки в одній дрібній сімі, ми твердо вірили (і віримо й тепер), що поневолені вох націй все дійдуть до братерської угоди. І от, невід йно, з уст тих, кого ми мали за своїх приятелів, ми чуємо отсе огидне, запаскуджене: „Запроданні!“

Революційний уряд Петроград, його преса, його ластви блудними ханлями котять своє: „проводирі українського визвольного руху продали ся імperialістичній буржуазній Англії та Франції“. Що те — сон чи дійсність? Може се огидні проби, чортівські хитрости буржуазії остаточно збити клин між двома відділами одної революційної армії російської держави? Може справа нічого подібного не було? Ні було. Так пишуть „Изв'їтія“, так пишуть „Робочій і Солдатській“, так говорять робітники революційного уряду в Петрограді Лев Троцький.

Так само, як до брехонь колишніх царських та буржуазійних урядів ми лиш в огидою та призираєм поставили б ся до тої нової брехні. Але тут не може бути призираемого мовчаня. Те-ж говорять представники трудящих мас Великої Росії. І з усею силою ми повинні гукнути ім, тим трудящим масам Великої Росії: „Зрада! Вас зраджують, товариш! Вашим розумом і серцем опанували, на чолі ваших сил стоять не кращі люди вашої класи, а покійники робітництва,

ще не здатні, не гідні нести вас до спільної всім нам, поневоленим, великої мети! А вже отруйна зброя буржуазії може привести тільки до перемоги буржуазії і ніколи до перемоги пролетаріату, трудящих мас“.

Тим трудящим масам Великої Росії ми повинні пригадати, що писали колись большевицькі коли вони ще не були зарозумілими (а через зарозумілість — зрадливими), недобрими правителями, а добрими, бажаними товаришами в великій пролетаріатській сімі.

Тоді і їх обрізували по тюрмах, тоді проти них йшли війною. Забули про се тоді Левін і Троцький і набріжують на представників українського трудячого народу.

Але їх словами власними повинні відповісти їм на їх теперішні працуючі маси:

„Так провадять свою діяльність всі російські сили у всі часи“.

А з такої відповіді може бути для трудячих мас один висновок. „Геть від нас“. Віримо, що трудящі маси Великої Росії такий висновок не стидяться ся зробити. Чим скорше те є, тим краще буде і для нас і для всієї великої справи цілої демократії.

Лойд Джордж не вибираєть до Франції.

ЛОНДОН (Райтер). Донесене, начеб Лейд Джордж виїхав до Франції, щоб порозуміти з Клевансом в справі австро угорської німецької умов миру, не є згідне з правдою.

Перевіз американські війська до Європи.

АМСТЕРДАМ (ТКБ). Дневники доносять, що до перевезення першого транспорту військ американських до Європи в силі около 500 людей буде потрібних 40.000 вагонів. Платаний улажено так, щоб в них можна часно помістити 25 кораблів. Для перевезення військ потрібно 250 кораблів містот тон. Тисяч льокомотив, призначен до перевезу військ, буде опісля відпорядности Франції.

Зберайте жертви на школу ім. Б. Жертви переслати на руки скотрова у Львові вул. Городецької.

З передісторії конфлікту.

Українська Центральна Рада і большевики.

(Ф. К.) Відень, 1. січня 1918.

Нині якраз місяць тому, 1. грудня 1917 ген. секретар праці М. Порш як представник Центр. Комітету української с. д. партії розмовляв разом з членом крайового комітету партії с. д. большевиків С. Бакінським безпосередно в Петрограді з представником народних комісарів большевиків Сталінін:

Наводимо сю розмову вловчї:

Порш: При авараті член Центрального Комітету української соціал-демократичної партії Порш і член Крайового Комітету большевиків Сергій Бакінський. Говорить Порш. Наша партія хотіла би висунути погляд Центрального Комітету большевиків на національні питання взагалі і з окрема — у відношеню до України. Наша партія, як і ціла Центральна Рада, думає, що центральному власт повинна утворити шіла з'організована демократія держави і що центральному правительству повинно бути соціалістичне. Що тикаєть ся України, то найвищою крайовою властю є Українська Центральна Рада, а формою управи на Україні є Українська Народна Республіка, яка знаходить ся у федеративних відносинах до загально-державного організму Росії. Для установаєня конструкції Української Республіки скликають ся Українські Установчі Збори при чм крайній термін виборів до Установчих Зборів назначений на 9. н. ст. січня, а початок праць Установчих Зборів 22. н. ст. січня. Наша партія думає, що вже тепер можна установаєти в певних рамках за взаїмним порозумієм центра й областий федеративну форму російської республіки. Наша партія думає, що в утвореню центрального органу демократії, на який мусіти ме опирати ся в своїй діяльності нове центральному правительству,

мусіти-ме взяти участь й краєві республіканські правительства на спільній платформі діяльності власт. Крім питання про мир, землю й инше, у платформу повинно бути включене признание утворених республік і їх правительств у відношеню до центральної державної власт.

Супроти того нашу партію цікавить питання про те, як ставить ся Центральний Комітет большевиків до сих точок? Чи признає він принципіально найвищою крайовою властю до Установчих Зборів Центральну Раду й її право у сфері управи й законодавства рішати всі питання місцевого соціально-економічного, політичного і національно культурного життя? Крім того нас цікавлять інформації від вас, в якій стані знаходиться справа об'єднання всієї демократії в однім центральному органі. Жау відповіди на ці питання, а потім поставлю деякі практичні питання, які вимагають невідкладного порішення народними комісарами.

Сталінін: Я відповідаю. Я — уповноважений від правительства Совіта народних комісарів. Погляди партії большевиків у національній справі відомі: читайте резолюцію цієї невої конференції. Коли вам угодно вислухати думку у національній справі правительства Російської Республіки, то я до ваших услуг.

Порш: З приємністю.

Сталінін: Я відповідаю. Питання, які ви поставили, належать під рішення не партії большевиків, а центральної власт, вибраної другим всеросійським з'їздом Совітів роб. і жов. депутатів і призначеної недавно відбутим з'їздом селянських депутатів. Погляди сеї власт на національне питання такі: Признание націям права на повне самоозначенє включно до відділення й утвореня самостійної держави. Воля нації виявляеть ся шляхом референдуму або через національні конституанти. Коли воля націй висловить ся за федеративною республікою, то правительству нічого проти сього не може мати.

Се право кожної нації — і в нїм буде числитися. Власть у крайових областях, повинна належати вичих, жовнірських і селянських і чачючи сюди й організації Ради повинна ся широче поле до Центральному Радою й Совітом комісарів. Тому буде доцільно у представників Ради й представників комісарів. Що тикаєть ся автономії України, — то вона має бути позаною комісарами зверху. Недоподібно опіка й ніякий нагляд над націями.

Що до власт й її складу ти отсе:

28 го н. ст. падолиста в нове об'єднанє центрального виконуючого Совіта жовнірських і робітничих аналогічного органу Совіта селян, утвореного на недавній з'їзді вительство увійдуть ліві соц. реп. і пріві меншевики виключені люційної демократичної коаліції.

Фронт, його десять десяти родних комісарів. Военна акція дня зупинена. Іде справа про всіх фронтах. На ноти, вислані до сольства, відповіди ще нема. 2. н. жидують ся переговори про перемир'я.

Я хотів би знати: чи думка є думкою Центральної Ради у відношеню до національним? Чи виком Центральної Ради, чи представити партію?

Я хотів би ще сказати вам, представники петроградської секрозуміно в Совітом народних українські національні реліквії — ше, відібрані в Українців в епоху на те, щоб перевести їх на Укр

НА КОЛЯДУ

для жовнів і Українських Січових Стрільців: Львів, Дністер, книжочка вкл. ва 4 9880.

СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ!

Морські комісії для перемир'я.

ПЕТРОГРАД (ПА). Російське правительство виділяло дві морські комісії, одну для перемир'я на Балтійськ.м., другу на Чорнім морі. Виділено також німецьку комісію, яка прибула вже до Петрограду.

Означене квоти.

ВІДЕНЬ (Ткб.) „Wiener Zeitung“ оголошує відручне письмо цісаря до президента міністрів з постановою, що на покриття коштів спільних справ від 1. січня до 31. грудня 1918 Австрія має дати 636 проц., а Угорщина 364 проц.

НОВИНКИ

Львів, 2 січня 1918

— Письменник, 70-літній старець, що наділю дав доси майже всі часописи фейдтонами, а й видав кілька своїх праць друком, звійшовся в цих тяжких часах в крайній нужді. Примирає в голоду а що найгірше не має за що ані придати ані оплатити помешкання. Редація нашої часописи звертає ся тому до Вл. наших читачів о які небудь і найменші датки, щоб тим способом прийти в поміч бідному письменникові-старикові і улегчити його страшенне положення. Всякі датки просять ся слати під: „Для письменника-старця“.

— Відбудова філій і читальні Товариства „Прогресса“ і їх економічних підприємств. Щоб в великих сум грошей, які дала держава на відбудову Галичини, користали також філії і читальні Товариства „Прогресса“ і їх економічні підприємства, крамниці, каси, бурси, дахіварні, трафіки, шпехлери, молочарні і т. п. підняла ся просвітно-організаційна комісія Головного Відділу Товариства „Прогресса“ тяжкого завдання арештувати ті школи, які згадані організації понесли, і представити Краєвій Централі для господарської відбудови Галичини. В тій цілі видала згадана комісія друки на статистичні дані, потрібні до подання до Централі. Друки ті розсилає ся лиш тим філіям, котрі відповіли на обіжник згаданої комісії з падолиста с. р., зглядно ким иншим способом дали про себе знати. До сих філій належать філія в Бурштині, Буську, Городку, Жидачеві, Камінці Струмилосій, Львові, Новім Санчі, Перемишлі, Раві руській, Рудках, Самборі, Сколі, Стрию, Снятині, Солотвині, Терембові, Турці і Ярославі. Супроти сего відзиваємо ся до всіх Виділових невчислених вище філій, щоб подали нам свої адреси в цілі по розуміння в представленій тут справі. — За про-

Я хотів би сказати, які відношення ваші і Центральної Ради до місцевих Советів на Україні? Чи є у вас контакт з місцевими большевицькими організаціями. Чи може Совет народних комісарів члестити на співтовариство Центральної Ради після всього того, що я сказав вам про поглядя Совету на національне питання і на владу?

Порш; Я — представник партії, яка в Раді займає кермуюче місце. Одночасно я належу до Генерального Секретаріату й є генеральним секретарем праці. Генеральний Секретаріат — се правительство Української Народної Республіки, сформоване Центральною Радою 14. н. ст. падолиста. Моя особиста думка: співтовариство Центральної Ради при організації центрального органу демократії, як жерела загально-державної влади, в напрямі, який я сказав на самім початку, мислиме й можливе. Відносини до місцевих большевицьких організацій характеризують ся тим, що місцевий краєвий комітет большевиків настоює на скликанні краєвого з'їзду Советів робітничих, жовнівських і селянських депутатів України для вибору нового складу Центральної Ради. Ми ж уважаємо, що Центральна Рада по своїй складі є Совітом робітничих, селянських і жовнівських депутатів, які були вибрані на з'їздах селян, робітників і жовнів, при чім останній з'їзд представників жовнів від 4х мільонів душ покінчив ся тільки 14. н. ст. падолиста сього року. Разом з тим ми вважаємо, що назначене виборів до Українських Установчих Зборів робити злишнім сей з'їзд, який буде перешкодою в роботі Генерального Секретаріату у справі повільного переведення соціально економічних реформ вагалі, намічених в Універсалі Центр. Ради, який був виданий 20. н. ст. падолиста й правдоподібно вам відомий.

(Конськ. буд.)

світно організаційну комісію Головного Відділу Товариства „Прогресса“: о. Т. Лажо-убський, голова. Д-р В. Ризюк, секретар.

— Польські соціалісти на Україні за визнанням. Читаємо в київських часописах: Екзекутивний комітет польської соціалістичної партії в Києві оголосив заяву, в якій згоджує ся з розпорядком українського правительства про визнання більшої поліції. Польська соціалістична партія домагає ся тільки, щоб при розділі землі не поминено також і польських селян та щоб українська республіка перебрала на себе кошти удержання тих культурних інституцій, які доси були удержувані польськими поміщиками.

— Коляда для рогатинської гімназії. Всі уряди парохіальні, па. учителів і всіх людей доброї волі в рогатинській повіті прогнали вчасі Свяг коляду для рогатинської гімназії і зараз по святах передати нам. Тим способом облекать ся У. Т. П. і не переведе ся пам'ять, що наша гімназія була перша між всіма приватними школами. — Рогатин, 31. грудня 1917 о. П. Курдик, голова кружка У. Т. П. Д. Лукіянович, управитель гімназії.

— Для ополченців уроджених в рр. 1867—1885. Міністерство військової оборони рескриптом з дня 8. грудня 1917 пр. ч. 20.506/XIV М. змінює речення зголошувани до служби в загальній ополченню, уроджених в рр. 1867 до 1885, яких при бранці О—Б у відбитих повстах Східної Галичини призначено здібними до служби з оружем, рішєло, що до тої служби мають вони зголосити ся що йно 10. січня 1918 р.

— Збільшене прибічної ради у Львові. Як доносять з поінформованих кругів Н. місництво відложило справу реактивования міської Ради у Львові відложено на необмежений час. Сю справу обмірковувано кілька разів в намісництві, все з успіхом небажаним для львівських „автономістів“. За те в майблизшій часі має наступити збільшене числа членів дотеперішньої прибічної Ради з розширеним кругом діляння. До будучої прибічної Ради мають увійти всі майже дотеперішні члені розв'язаної міської Ради. В той спосіб уконституована нова прибічна Рада буде числити около 100 членів.

— Тютюн і папіроси. З новим роком буде занесена продаж деяких сорт тютюну і папіросів. Від нового року будуть продавні тільки отсі роди тютюну: найліпший турецький (100 грамів 13 К.), герцеговинський (мала пачка 1 К. 20 с) першого сорта турецький (1 К. 80 сот.) і найліпший угорський (пачка 140 грамів). Знесено сорти: „Кір“, „Пурзічан“, „Султан Фльор“, середній турецький, драма і м. Знесено також папіроси мемфіс і кедрів. Від нового року будуть продавні тільки отсі роди папіросів: дамєс, єгипетські, дамські, спорти і угорські. Інші роди занесено. В справі карти на тютюн та в справі підвищення цін на тютюн і папіроси доси скарбові власти не одержали урядового повідомлення, поки що ціни остають такі самі, а продаж буде відбувати ся як доси, без тютюневих карт.

— „Ukrainische Korrespondenz“ — одинокий український тижневик в німецькій мові. Кождий свідомий український громадянин повинен передплачувати сю часопис, бо якраз тепер українська справа дуже актуальна і треба чу жинців як слід інформувати про наші політичні змаганя. Видаєцем є голова Народного Комітету д-р Кость Левницький, відповідальний редактор посол Володимир Сингалевич. Умови передплаати такі: річно 12 кор., піврічно 6 кор. 50 сот. Гроші просимо слати: Wien XV., Costagasse 7/10. Просимо поспішити ся в замовленнях, щоб видавництво могло усталити наклад, що при теперішній дорожні є дуже важне.

Недовірчивий мужик

До порушеної нашим кореспондентом (ський) теми пишуть нам:

Чому ще недовірчивий наш мужик?

У великій мірі, по причині „половичности“ властий і у яких їх організацій, головно в стадях, де приходить ся мужикові із загально-краєвих фондів що дати або по максимальній ціні продати.

Відношене браня (пр. реквізицій) до давня (пр. максимальна продаж субвенції) поміч для убогих) стоять в так яркім, непропорціональнім відношеню, що воно мужика „в тій його недовірчивости“ добиває.

Загально відомо, як великі суми дає правительство на підмоги убогим на руки ц. к. старостів. А запитаємо себе, кільки то убогих, крайню нужденних селян із них користав. Апровізаційні „бони“ по містах і місточках може одержати VII. а навіть VI. ранга, — а найпослед-

нійший в селі комірники з дрібними дітьми — ні дутка! Через се велика кривда дієть ся нашому бідному українському селянству. Підж дальше: Надявно читали ми допись про зложєне „ратункових комітетів“. Цікавіші і меткіші одиниці кинули ся і негайно їх заложили.

Бідні заікавили ся і задрожали в серин. І що ж? Нема вже сєрвіція, вже їх роздано, Розтолковуй тепер бідному, що не дістане. А психологічний вислід який? Побільшене недовірчивости. Списує „ратунковий комітет“ бідних о зпомогу в грошах або в натуральних. Удокументований спис иде до старостів і там гине, бо ангідні пани не хотять хлопом заніматися, або думають, що всім селянам невичайно добре тепер поводити ся — і знова нова понука до недовірчивости мужика.

Коли прийде реквізиція то вона часто спадає як туча — і забирає без розбору, що походить. Як же прийде що мужикові в апровізацій дістати, то він мусить наперед до безконечности чекати, а одержавши лиш крихітку належної рації, знова в безконечність на другу ждати.

Возьмім пр. нафту: номер дому одержує пів літри нафти на три місяці. Мужик — бідні селяни не дістають, цілими тижнями кушника хліба не мають в устах. Цукор загалом по одному фунтові на номер, хоч би се була сім'я із вісьми членів. І так дальше і дальше...

Тяжка прядя мужика, недостатки многих, грубе ігнорованє житевих постулатів, брак опіки, диспропорція в браню і даванню, ізоляція всякого проміня, наміреної помочи, отсе також причини недовірчивости мужика. — Яр.

Гарматні боротьби в Італії.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Урядово оголошують дня 1. січня 1918:

На вискорівни Асіяго і в області Монте Томба через цілий день нагальна огнева діяльність.

Війна на Заході.

БЕРЛІН (Вольф). Урядово оголошують дня 1. січня 1918:

Коло ліса Houhoult і коло Paschendale відносив ся переходово огонь артилерії. Сильний англійський розвідний наступ на південний захід від Monchu розбив ся. На південь від Marcoing розширено в менших боях теренові засобути в 30. грудня. Число полонених зросло о кілька офіцирів і 70 жовнів.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, 3. січня 1918.

Наші: греко-кат.: Юліянів муч. — римо-кат.: Генозефи.

Заятра: греко-кат.: Анастасій м. — римо-кат.: Тата ел.

І Національний Музей у Львові (вул. Мохницького ч. 42) відчинений для публіки у вівторок і п'ятницю від 2—4 год. по полудні.

513 4—7

І Дирекція української приватної гімназії в Городенці подє до відома, що в згаданій гімназії можуть найти занятє від 15. лютого 1918 три учительські сили: 1) класичний філєолог (евентуально учитель латиник й иншого предмету), 2) історик (історія й географія) і 3) германіст. Можуть зголошувати ся й жіночі сили учительські. Платня після умови з дирекцією. Зголошеня (письменні) до Дирекції гімназії в Городенці.

2—10

І „Народна Каса“, зар. стов. з обм. пор. в Косові, буде платити від щадничих вкладок від 1. січня 1918 р. почавши по 4%. 518 2—3

ЗІ ЗМІНОЮ РОКУ.

Передплата на „Діло“ в 1918 році, вносить для Львова: поза Львовом і

4 К.	місячно	5 К.
12 К.	1/4-річно	15 К.
22 К.	1/2-річно	28 К.
44 К.	річно	56 К.

Окреме число коштує: у Львові 16 с., поза Львовом 20 с.

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО Співки Акційної у Львові

в цілі підвишки анц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К. номін. вартости.

З причини перепон в поштовім руху **продовжуєть ся реченець до замовлень акцій нової емісії до кінця січня 1918.**

У С Л І В Я П І Д П И С К И И:

Зголошено прямице Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Шакала 7).

Емісійний курс вносить за акцію для дотеперішніх акціонерів К 400, а для неакціонерів К 420 (в огляду на користь в придбаних вже резервних фондах).

Дотеперішні акціонери мають **першвенство** до побору; в засаді на одну стару акцію одної нової.

Всі акціонери, що хотять користати в першвенстві і курсу, введуть при оголошенні вписати числа послідніх акцій і екзактуально на банжана банку предлашити старі акції (без купонів),

які їм звернець ся по уведенню зголошення.

Нові акції беруть участь в висну банку, почавши від 1. січня 1918. на рівні зі старими акціями, проте належить на змоченні акції вклатити до каси банку до кінця січня 1918. курсову ціну wraz з 5% відсотками, обчисленими за час від 1. січня 1918. до дня вклати, аби мати право до дивиденди на р. 1918.

Після постанови статуту половинну акції видасть ся на імена акціонерів (поіменні акції), а половинну на окластелі (безіменні акції). В оголошенню може замовляючий означити, кільки акцій рад би мати на імя, чи на окластелі.

Замовляти можна дзвільну смільність акцій. Пряділ смільности переводити одначе Дирекція банку після своєї зважливости та прядомить оголошующого про пряділ, а по виготовленню акційних грамот видать пряділені акції на зворотом посвідки вклат. На случай неспряділеня акцій зверне банк вклатені квоти в відсотками.

Ректовий податок від акцій оплачує банк без потрученя Ви. акціонерям.

Дрібну власкитість за акційні грамоти, стемпель і порто побере банк при дорученню акцій.

564 1-15

НАДІСЛАНЕ

ЦЕНТРАЛЯ СПІРИТУСОІА у ВІДНІ подає до відома: про справяджене гарячих напоїв виск. в Угорщині, Босні і Герцеговині.

Розврядком уряду для виживленя населеня, виданим в порозумню в міністерстваом фінансів дия 1. лютого 1917. Вістник державних законів 46. — треба всі з Угорщини, Босні і Герцеговини спроваджені на той вискокові, які вілягають контролі скарбовій що до обороту оплаченого спиритусу, зголошені і заоферувати до закупеня Централі спиритусу у Відні. З причини малих ерпансів спиритусу і майбутнього обмеження продукції, було конечним ограничити пряділ спиритусу, призначеного до консумції. Са обстанова старичинна незвичайний попит за спиритусіями всякого рода так, що в великій смільности спровадженно в Угорщині, Босні і Герцеговині по шораз висших цінах. З огляду на заряджене, цілковитого застановленя пряділу спиритусу для консумції населеня цивільного можна побоявати ся, що відносини ті ше гірше заострять ся. Тому заздальгь повідомляеть ся, що Централья спиритусу закупить всі палені напїтки вискокові з Угорщини, Босні і Герцеговини, котрі в слід сего розврядку мають бути в цілі закупна у неї зголошені. — Відповідно до сего розврядженя установить уряд виживленя населеня ціни закупу, як такі спиритусіи централею спиритусу набуті. Ціни сі будуть без сумніву значно низші від виявешених ціи, які озлачували в останнім часі австрійські доставці за спиритусіями з Угорщини, Босні і Герцеговини. Спиритусіями набуті в той спосіб централею спиритусу будуть відпродавані, розуміть ся, по цінах власних за купни, відповідно до екавінок Уряду для виживленя населеня в першій мірі товариствам словивчим.

Перевіа в урядової „Wiener Zeitung“ в дия 5. грудня 1917. 549 1-1

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Хто знає адресу Михайла Ярмчука в Луцку, повіт Зборів, Ін. Рег. № 95. 4 Ек. Контрає 15,2 озлодить мене повідомити. — Пацька Ярмчука, Іжид, Вагаскен-лагер 75 556 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

„О Я“ крем до лиці і рук, вибілює і вибілює шкуру ціна К 1.00 за штуку. Знаменитий крем до зубів, — ціна К 1.10. неспряжаний порошок до чищення зубів, ціна пачету 30 сот, 45ка 11-7
Сольфедс С. ФЕДЕР, Львів, вул Синстуона 7.

ВДОВА по свидчанке ерпансе заряд господарства і дожу у сянженася — Львів, Краєцкаєх 15. Петрушечка. 3-5

КОЛЯДИ на Радво Хр. і Щедрівки висидас по надісланю і К (10 шт.—К 9 50); А. ОКПИШ Львів, Калецька 4. 543 5-5

23 грудня утік в напрямі Сушкова за військовими фірмами леша: піктора річної жматі барни зі ачізкою на чолі. Обцію 100 К за вишуканя. — зборіса Марія Гошовська. 548 2-3

Полечення новя в л'сом остоу 240 моргів, при добрій дорозі на Пукуто, в сейчас на продаж в українській румі. Знаменитя лікація гроша — Влашних відомостей уділитя в чемности адвокат Д-р Іван Ганкевич в Колодзі. 542 5-10

Пешуючу господарчі до заряду дожу і го подарства у сянженася Усичі після умов. — Зголошеня салти: Соловїня, П. Е. Грцегова 544 1-1

Дешево продам плащі футряні в лешаків, або і інші футря і гарніту рн. — І. ВАЛЬДМАН, кушнір, Львів, Жовківська ч. 11. III. п. 553 1-5

Яловець до кадженя нільограм 5 мор 50 сот. продає Обшар двірський Галицько коло Живка. 559 1-1

Ліцитації коний.

Коні здібні до робіт полевих і лісових є до набутя в дорозі ліцитаційній. Кулуючи (гандлярі коний і посередники є виключені) мусять мати з собою легітимації, видані через староства (команди районів).

Ліцитації відбудуть ся:

1) В шпиталях кінських:

Судова Вишня	2. січня
Ряшів, касарні кав. Глубока	4. "
Ярослав (Annakaserne)	6. "
Черляни коло Городна Ягайл.	7. "
Максимовичі коло Самбора	9. "

2) В кінських стаціях зужиткових:

Братківці коло Стрия	10. січня
Вільхівці коло Сянока	11. "
Перемишль (Schwarzische Kas.)	11. "

К. у. к. Inspizierender d. Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl
Fröhlich, Oberstleutnant.
2-3 161

Видавничо Товариство „Українська книжка“ „Нашим найменшим“:

1. **Багатий Марко** — народня легенда, 14 ілюстрацій.
 2. **Душень і йга** жінка цаївна жаба, народня казка, 14 ілюстрацій.
 3. **Лисиця і вця**, народня байка, 14 ілюстр.
 4. **Котик і північ**, народня байка, 14 ілюстр.
- Ціна кожної книжочки 50 сот.
Видає: Антін Крушельницький.
Ілюструє: Олена Кульчицька.
Головний склад в Книгарні Наукового Товариства ім Шевченка у Львові 55'6 1-7

Для дорослах осіб і для дітей бандан на пропуліни (рунтура) пушца, череса, пахавин і топаніть их онале в долину. Суспензорія наїрчнородній відличня. Червоні опаски: на обмєс жолудка, проти опаденю матицї, обїрваню по операциях, в жолудкових болї і кишкї, в терїах сорвичених не правільним пологажи і т. п. Підпаса мїсчїа. Плачохи і завивачі гумовї в жолудкї і т. п. Підпасади від плоскостопу т. в. „Vallius“. — Замовленя звконуеть ся сейчас і все в цінах можливо найдешевших. Висплать ся за посвідзатю тавом і до набитих австрійських сьмєх країн.
М. П. ПОЛЯЧЕК САМБІР 21.
Галичина.

На подарунки святочні

поручаємо

Всесвітню Бібліотеку

яка досіль видала: 522 8-18

№-о 1/3. Ф. Шіллера: Поезії, вид. I і II. ціна К. 1 00
№-о 4/6 А. С. Пушкіна: Драматичні твори, ціна К. 3.—
№-о 7/8 И. В. Гетого: Герман і Доротєа, поема, ціна К. 1 60.
№-о 9/10 М. Яцкова: Далекі шляхи, новелї, ціна К. 2.—

Замовляти: у ІВАНА КАЛИНОВИЧА в Бориславї, або в Книгарні „НАУК. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА“ у Львові, Ринок ч. 10.
— Порто звичайне 20 сот., поручене 60 сот. —